

Yersen

– Gülen Düş · 18 Eylül 2023

Uyanmakla uyumak arasında aralanan
göz perdelerimin gölgesinde,
dönüp duran bir adet ben.
Bir bilseler, bir görebilseler içime attıklarım
Nasıl da desen desen...
N'olur sanki, üzülmeye "ben burdayım" desen.
Ama ne yazık ki insanoğlunun kalbi porselen!!!

Hayır hayır, ben bana yeterim! Lazım değil,
Ne sen ne de gönlüme kazanmış ismin; YERSEN!
Demem ki hiç yerim dar, keşke keşke gelsen...
Tenimde hissettiğim rüzgarım olsan yine yeniden esen.

Ah yoksa yoksa aynadaki silüetime yansımış, e bu gayet tabi sen!
Rabbim onu benden alma, tekrar bana versen.
Gitme, gitme henüz çok erken...

Büşra Dalgıç